

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

61 metai

2018 m. gegužės 28 d.

Turinys

IV Pranešimai

EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas

2018/C 182/01	Paskutiniai Europos Sąjungos Teisingumo Teismo <i>Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje</i> skelbiami leidiniai	1
---------------	--	---

V Nuomonės

TEISINĖS PROCEDŪROS

Teisingumo Teismas

2018/C 182/02	Byla C-80/18: 2018 m. vasario 6 d. <i>Tribunal Supremo</i> (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA) / Administración General del Estado e Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.</i>	2
2018/C 182/03	Byla C-81/18: 2018 m. vasario 6 d. <i>Tribunal Supremo</i> (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Endesa Generación, S.A. / Administración General del Estado</i>	3
2018/C 182/04	Byla C-82/18: 2018 m. vasario 6 d. <i>Tribunal Supremo</i> (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Endesa Generación, S.A. / Administración General del Estado e Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.</i>	4
2018/C 182/05	Byla C-83/18: 2018 m. vasario 7 d. <i>Tribunal Supremo</i> (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Iberdrola Generación Nuclear S.A.U. / Administración General del Estado</i>	6
2018/C 182/06	Byla C-97/18: 2018 m. vasario 12 d. <i>Rechtbank Noord-Nederland, locatie Leeuwarden</i> (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Openbaar Ministerie / ET</i>	7

2018/C 182/07	Byla C-99/18 P: 2018 m. vasario 12 d. <i>FTI Touristik GmbH</i> pateiktas apeliacinis skundas dėl 2017 m. lapkričio 30 d. Bendrojo Teismo (aštuntoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-475/16, <i>FTI Touristik GmbH / Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba</i>	8
2018/C 182/08	Byla C-130/18: 2018 m. vasario 19 d. <i>Amtsgericht Düsseldorf</i> (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>flightright GmbH / Eurowings GmbH</i>	8
2018/C 182/09	Byla C-134/18: 2018 m. vasario 19 d. <i>Arbeidsrechtbank Antwerpen</i> (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Maria Vester / Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (Riziv)</i>	9
2018/C 182/10	Byla C-143/18: 2018 m. vasario 23 d. <i>Landgericht Bonn</i> (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Antonio Romano, Lidia Romano / DSL Bank</i>	9
2018/C 182/11	Byla C-160/18: 2018 m. vasario 28 d. <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>X BV / Staatssecretaris van Financiën</i>	10
2018/C 182/12	Byla C-163/18: 2018 m. kovo 1 d. <i>Rechtbank Noord-Nederland</i> (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>HQ, taip pat kaip įstatyminė savo nepilnamečio vaiko IP atstovė, JO / Aegean Airlines SA</i>	11
2018/C 182/13	Byla C-179/18: 2018 m. kovo 7 d. <i>Arbeidsrechtbank Gent</i> (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Ronny Rohart / Federale Pensioendienst</i>	12
2018/C 182/14	Byla C-180/18: 2018 m. kovo 9 d. <i>Consiglio di Stato</i> (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Agrenergy Srl / Ministero dello Sviluppo Economico</i>	12
2018/C 182/15	Byla C-184/18: 2018 m. kovo 12 d. <i>Tribunal Central Administrativo Sul</i> (Portugalija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Fazenda Pública / Carlos Manuel Patrício Teixeira, Maria Madalena da Silva Moreira Patrício Teixeira</i>	13
2018/C 182/16	Byla C-185/18: 2018 m. kovo 9 d. <i>Tribunal Supremo</i> (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Oro Efectivo S.L. / Diputación Foral de Bizkaia</i>	13
2018/C 182/17	Byla C-192/18: 2018 m. kovo 15 d. pareikštas ieškinyis byloje <i>Europos Komisija / Lenkijos Respublika</i>	14
2018/C 182/18	Byla C-201/18: 2018 m. kovo 19 d. <i>Cour d'appel de Mons</i> (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Mydibel SA / État belge</i>	15
2018/C 182/19	Byla C-206/18: 2018 m. kovo 23 d. pareikštas ieškinyis byloje <i>Europos Komisija / Lenkijos Respublika</i>	16
2018/C 182/20	Byla C-221/18 P: 2018 m. kovo 27 d. <i>Électricité de France (EDF)</i> pateiktas apeliacinis skundas dėl 2018 m. sausio 16 d. Bendrojo Teismo (trečioji kolegija) priimto sprendimo byloje T-747/15 <i>EDF / Komisija</i>	17
2018/C 182/21	Byla C-247/18 P: 2018 m. balandžio 9 d. Italijos Respublikos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2018 m. sausio 25 d. Bendrojo Teismo (penktoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-91/16 <i>Italija / Komisija</i>	18

Bendrasis Teismas

2018/C 182/22	Byla T-271/10: 2018 m. balandžio 11 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje <i>H / Taryba</i> (Bendra užsienio ir saugumo politika — Nacionalinis atstovas, deleguotas į ESPM Bosnijoje ir Hercegovinoje — Sprendimas dėl pareigūno perkėlimo — ESPM vadovo kompetencija priimti sprendimą dėl delegalizuoto nacionalinio tarnautojo perkėlimo — Pareiga motyvuoti — Piktnaudžiavimas įgaliojimais — Akivaizdi vertinimo klaida — Psichologinis priekabiavimas)	20
---------------	--	----

2018/C 182/23	Byla T-274/15: 2018 m. balandžio 10 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje <i>Alcogroup ir Alcodis / Komisija</i> (Ieškinys dėl panaikinimo — Konkurencija — Karteliai — Bioetanolio ir etanolio rinka — Administracinė procedūra — Nurodymas leisti atlikti patikrinimą — Komisijos tyrimo įgaliojimai — Advokato ir kliento bendravimo konfidencialumo apsauga — Dokumentai, kuriais apsieista atlikus ankstesnį patikrinimą — Komisijos atsisakymas sustabdyti pažeidimo procedūras — Aktas, dėl kurio negalima pareikšti ieškinio — Nepriimtumas)	20
2018/C 182/24	Byla T-732/16 R: 2018 m. kovo 22 d. Bendrojo Teismo pirmininko nutartis byloje <i>Valencia Club de Fútbol / Komisija</i> (Laikinių apsaugos priemonių taikymas — Valstybės pagalba — Pagalba, kurią Ispanija skyrė tam tikriems profesionalų futbolo klubams — Valstybės įstaigos suteikta valstybės garantija — Sprendimas, kuriuo pagalba pripažįstama nesuderinama su vidaus rinka — Prašymas sustabdyti vykdymą — Skubos nebuvimas)	21
2018/C 182/25	Byla T-766/16 R: 2018 m. kovo 22 d. Bendrojo Teismo pirmininko nutartis byloje <i>Hércules Club de Fútbol / Komisija</i> (Laikinių apsaugos priemonių taikymas — Valstybės pagalba — Pagalba, kurią Ispanija skyrė tam tikriems profesionalų futbolo klubams — Valstybės įstaigos suteikta valstybės garantija — Sprendimas, kuriuo pagalba pripažįstama nesuderinama su vidaus rinka — Prašymas sustabdyti vykdymą — Skubos nebuvimas)	22
2018/C 182/26	Byla T-361/17: 2018 m. kovo 21 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje <i>Eco-Bat Technologies ir kt. / Komisija</i> (Ieškinys dėl panaikinimo — Karteliai — Automobilių akumuliatorių perdirbimo rinka — Sprendimas ištaisyti sprendimą, kuriuo pripažintas SESV 101 straipsnio pažeidimas ir skirtos baudos — Ieškinio pareiškimo terminas — Eigos pradžia — Vėlavimas — Nepriimtumas)	22
2018/C 182/27	Byla T-574/17: 2018 m. kovo 21 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje <i>UD / Komisija</i> (Viešoji tarnyba — Maitintojo netekimo pensiją gaunantis asmuo — Socialinė apsauga — Išankstinio prašymo dėl leidimo kompensuoti tam tikras medicinos išlaidas atmetimas — Naujas prašymas — Tik patvirtinantis aktas — Ieškinio pareiškimo terminas — Nepriimtumas)	23
2018/C 182/28	Byla T-34/18: 2018 m. sausio 24 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Giove Gas / EUIPO – Primagaz (KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA)</i>	23
2018/C 182/29	Byla T-135/18: 2018 m. kovo 5 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Szegedi / Parlamentas</i>	24
2018/C 182/30	Byla T-198/18: 2018 m. kovo 16 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Chrysses Demetriades & Co. ir Provident Fund of the Employees of Chrysses Demetriades & Co / Taryba ir kt.</i>	26
2018/C 182/31	Byla T-203/18: 2018 m. kovo 23 d. pareikštas ieškinys byloje <i>VQ / ECB</i>	26
2018/C 182/32	Byla T-219/18: 2018 m. kovo 30 d. pareikštas ieškinys byloje – <i>Piaggio & C. / EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Ciclomotori)</i>	28
2018/C 182/33	Byla T-228/18: 2018 m. balandžio 5 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Transtec / Komisija</i>	29

IV

(Pranešimai)

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

EUROPOS SAJUNGOS TEISINGUMO TEISMAS

Paskutiniai Europos Sąjungos Teisingumo Teismo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje skelbiami leidiniai

(2018/C 182/01)

Paskutinis leidinys

OL C 166, 2018 5 14

Skelbti leidiniai

OL C 161, 2018 5 7

OL C 152, 2018 4 30

OL C 142, 2018 4 23

OL C 134, 2018 4 16

OL C 123, 2018 4 9

OL C 112, 2018 3 26

Šiuos tekstus galite rasti

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Nuomonės)

TEISINĖS PROCEDŪROS

TEISINGUMO TEISMAS

2018 m. vasario 6 d. *Tribunal Supremo* (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA) / Administración General del Estado e Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.*

(Byla C-80/18)

(2018/C 182/02)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas*Tribunal Supremo***Šalys pagrindinėje byloje**Kasatorė: *Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA)*Kitos proceso šalys: *Administración General del Estado e Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.***Prejudiciniai klausimai**

1. Ar principas „teršėjas moka“, kaip nustatyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 191 straipsnio 2 dalyje, atsižvelgiant į Pagrindinių teisių chartijos 20 ir 21 straipsnius, kuriuose įtvirtinti pagrindiniai lygybės ir nediskriminavimo principai, taikomi kartu su Direktyvos 2009/72/EB⁽¹⁾ 3 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatomis, kiek jomis, be kitų tikslų, užtikrinama konkurencinga ir nediskriminacinė elektros energijos rinka, jei ji gali būti iškraipoma tik remiantis bendru ekonominiu interesu, įskaitant aplinkos apsaugą, prieštarauja tam, kad būtų nustatyti mokesčiai, taikomi tik įmonėms, kurios elektros energiją gamina naudodamos branduolinę energiją, kai šių mokesčių pagrindinis tikslas yra ne aplinkos apsauga, o padidinti elektros energijos finansų sistemos pajamas, taigi šios įmonės, palyginti su kitomis įmonėmis, kurios vykdo tokią pačią veiklą, prisiima didesnę naštą dėl tarifo deficito finansavimo?
2. Ar konkurencingoje ir nediskriminacinėje elektros energijos rinkoje pagal Europos Sąjungos teisės aktus leidžiama nustatyti aplinkos apsaugos mokesčius, remiantis tuo, kad branduolinės energijos veiklai būdinga tarša, tačiau to nenustatant konkrečiuose teisės aktuose (tai tariamai pagrindžiama įstatymo preambulėje), todėl kalbant apie mokesčių už panaudoto branduolinio kuro ir radioaktyviųjų atliekų gamybą teisinę galią turinčiame teisės akto tekste neatspindimas išlaidų, kurias reikia padengti, ištraukimas, o kalbant apie radioaktyviųjų atliekų saugojimą taip pat trūksta konkretumo, atsižvelgiant į tai, kad tvarkymo ir saugojimo išlaidos jau padengiamos kitais mokesčiais, be to, aiškiai nenustatyta surinktų mokesčių paskirtis, o nurodytos įmonės įpareigojamos prisiimti susijusią civilinę atsakomybę iki 1,2 mlrd. EUR?
3. Ar vykdomas šios direktyvos 3 straipsnio 2 dalyje pateiktas reikalavimas, kad nustatomi įpareigojimai, susiję su bendru ekonominiu interesu, įskaitant aplinkos apsaugą, turi būti aiškiai apibrėžti, skaidrūs, nediskriminaciniai ir patikrinami, jei aplinkos apsaugos tikslas ir išskirtiniai aplinkos apsaugos mokesčių aspektai nėra konkrečiai nurodyti teisinę galią turinčioje teisės akto dalyje?

4. Ar pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 191 straipsnio 2 dalyje nustatytą principą „teršėjas moka“ ir ES pagrindinių teisių chartijos 20 ir 21 straipsniuose nustatytus lygybės ir nediskriminavimo principus, taip pat Direktyvos 2005/89/EB ⁽¹⁾ 3 ir 5 straipsniai, kiek jais siekiama užtikrinti „sklandų elektros vidaus rinkos veikimą“, raginant valstybes nars užtikrinti, „kad visos pagal šią direktyvą patvirtintos priemonės būtų nediskriminuojančios ir neužkrautų pernelyg didelės naštos rinkos dalyviams“, draudžiami nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos tarifo deficitą finansuoja visos elektros energijos sektoriaus įmonės, tačiau branduolinės elektros energijos įmonėms (išskyrus hidroenergijos įmones, kurios laikomos atsinaujinančiųjų išteklių pobūdžio) taikomi ypač dideli mokesčiai, todėl šioms įmonėms tenka didesnė mokesčių našta nei kitoms įmonėms, kurios vykdo veiklą energetikos rinkoje ir neturi mokėti šių mokesčių, nors kai kurios jų kelia didelę taršą; šie mokesčiai grindžiami motyvais dėl aplinkos apsaugos nuo pavojų ir neapibrėžtumo, susijusių su branduolinės energijos veikla, konkrečiai nenurodant išlaidų, nenustatant, kad surinkti mokesčiai bus skirti aplinkos apsaugai, atliekų tvarkymo ir saugojimo išlaidos padengiamos kitais mokesčiais, o branduolinės elektros energijos įmonės prisiima civilinę atsakomybę, taip iškraipant laisvą konkurenciją pagal liberalizuotos vidaus rinkos reikalavimus ir sudaromos palankesnės sąlygos kitiems elektros energijos gamintojams, kuriems netaikomi aplinkos apsaugos mokesčiai, nors jie naudoja taršesnius gamybos šaltinius?
5. Ar mokesčiu už panaudoto branduolinio kuro ir radioaktyviųjų atliekų, susidarančių gaminant branduolinę elektros energiją, gamybą, taikomas tik branduolinės energijos gamybos sektoriui ir netaikomas jokiems kitiems sektoriams, kuriuose galėtų susidaryti šios atliekos, taigi kitos įmonės, vykdančios veiklą, kuriai naudojama branduolinė medžiaga arba šaltiniai, nėra apmokestinamos, nors daro poveikį aplinkos apsaugai, pažeidžiama Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 191 straipsnio 2 dalis (principą „teršėjas moka“)?

⁽¹⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/54/EB (OL L 211, 2009, p. 55).

⁽²⁾ 2006 m. sausio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/89/EB dėl priemonių siekiant užtikrinti elektros energijos tiekimo saugumą ir investicijas į infrastruktūrą (OL L 33, 2006, p. 22).

**2018 m. vasario 6 d. Tribunal Supremo (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
byloje Endesa Generación, S.A. / Administración General del Estado**

(Byla C-81/18)

(2018/C 182/03)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Supremo

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Endesa Generación, S.A.

Atsakovė: Administración General del Estado

Prejudiciniai klausimai

1. Ar principas „teršėjas moka“, kaip nustatyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 191.2 straipsnyje, atsižvelgiant į [Europos Sąjungos] Pagrindinių teisių chartijos 20 ir 21 straipsnius, kuriuose įtvirtinti pagrindiniai lygybės ir nediskriminavimo principai, taikomi kartu su Direktyvos 2009/72/EB ⁽¹⁾ 3 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatomis, kiek jomis, be kitų tikslų, užtikrinama konkurencinga ir nediskriminacinė elektros energijos rinka, jei ji gali būti iškraipoma tik remiantis bendru ekonominiu interesu, įskaitant aplinkos apsaugą, prieštarauja tam, kad būtų nustatyti mokesčiai, taikomi tik įmonėms, kurios elektros energiją gamina naudodamos branduolinę energiją, kai šių mokesčių tikrasis tikslas yra ne aplinkos apsauga, o padidinti elektros energijos finansų sistemos pajamas, taigi šios įmonės, palyginti su kitomis įmonėmis, kurios vykdo tokią pačią veiklą, prisiima didesnę našta dėl tarifo deficito finansavimo?

2. Ar konkurencingoje ir nediskriminacinėje elektros energijos rinkoje pagal minėtus Europos Sąjungos teisės aktus draudžiama nustatyti aplinkos apsaugos mokesčius, remiantis tuo, kad branduolinės energijos veiklai būdinga tarša, tačiau to nenustatant konkrečiuose teisės aktuose (tai tariamai pagrindžiama įstatymo preambulėje), todėl kalbant apie mokesčių už panaudoto branduolinio kuro ir radioaktyviųjų atliekų gamybą teisinę galią turinčiame teisės akto tekste neatspindimas išlaidų, kurias reikia padengti, įtraukimas, o kalbant apie radioaktyviųjų atliekų saugojimą taip pat trūksta konkretumo, atsižvelgiant į tai, kad tvarkymo ir saugojimo išlaidos jau padengiamos kitais mokesčiais, be to, aiškiai nenustatyta surinktų mokesčių paskirtis, o nurodytos įmonės įpareigojamos prisiimti susijusią civilinę atsakomybę iki 1,2 mlrd. EUR?
3. Ar pagal Direktyvos 2009/72/EB 3 straipsnio 2 dalį, pagal kurią branduolinės energijos gamybos sektoriui taikomi specifiniai įpareigojimai, nustatomi atsižvelgiant į bendrą interesą, įskaitant aplinkos apsaugą, turi būti aiškiai apibrėžti, skaidrūs, nediskriminaciniai ir patikrinami, draudžiami Įstatymu Nr. 15/2012 nustatyti mokesčiai, jei aplinkos apsaugos tikslas ir išskirtiniai aplinkos apsaugos mokesčių aspektai nėra konkrečiai nurodyti norminę galią turinčioje teisės akto dalyje?
4. Ar pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 191 straipsnio 2 dalyje nustatytą principą „teršėjas moka“ ir ES pagrindinių teisių chartijos 20 ir 21 straipsniuose nustatytus lygybės ir nediskriminavimo principus, taip pat Direktyvos 2005/89/EB⁽²⁾ 3 ir 5 straipsnius, kuriais siekiama užtikrinti „sklandų elektros vidaus rinkos veikimą“, raginant valstybes nares užtikrinti, „kad visos pagal šią direktyvą patvirtintos priemonės būtų nediskriminuojančios ir neužkrautų pernelyg didelės naštos rinkos dalyviams“, draudžiami nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos tarifo deficitą finansuoja visos elektros energijos sektoriaus įmonės, tačiau branduolinės elektros energijos įmonėms (išskyrus hidroenergijos įmones, kurios laikomos atsinaujinančiųjų išteklių pobūdžio) taikomi ypač dideli mokesčiai, todėl šioms įmonėms tenka didesnė mokesčių našta nei kitoms įmonėms, kurios vykdo veiklą energetikos rinkoje ir neturi mokėti šių mokesčių, nors kai kurios jų kelia didelę taršą; šie mokesčiai grindžiami motyvais dėl aplinkos apsaugos nuo pavojų ir neapibrėžtumo, susijusių su branduolinės energijos veikla, konkrečiai nenurodant išlaidų, nenustatant, kad surinkti mokesčiai bus skirti aplinkos apsaugai, atliekų tvarkymo ir saugojimo išlaidos jau padengiamos kitais mokesčiais, o branduolinės elektros energijos įmonės prisiima civilinę atsakomybę, taip iškraipant laisvą konkurenciją pagal liberalizuotos vidaus rinkos reikalavimus ir sudaromos palankesnės sąlygos kitiems elektros energijos gamintojams, kurie neturi mokėti šių mokesčių, nors naudoja taršesnius gamybos šaltinius?
5. Ar pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 191 straipsnio 2 dalį, kurioje nustatytas principas „teršėjas moka“, draudžiamas mokestis už panaudoto branduolinio kuro ir radioaktyviųjų atliekų, susidarancijų gaminant branduolinę elektros energiją, gamybą, kuris taikomas tik branduolinės energijos gamybos sektoriui ir netaikomas jokiems kitiems sektoriams, kuriuose galėtų susidaryti šios atliekos, taigi kitos įmonės, vykdančios veiklą, kuriai naudojama branduolinė medžiaga arba šaltiniai, nėra apmokestinamos, nors daro poveikį aplinkos apsaugai?

⁽¹⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/54/EB (OL L 211, 2009, p. 55).

⁽²⁾ 2006 m. sausio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/89/EB dėl priemonių siekiant užtikrinti elektros energijos tiekimo saugumą ir investicijas į infrastruktūrą (OL L 33, 2006, p. 22).

2018 m. vasario 6 d. Tribunal Supremo (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Endesa Generación, S.A. / Administración General del Estado e Iberdrola Generación Nuclear S.A.
U.

(Byla C-82/18)

(2018/C 182/04)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Supremo

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: *Endesa Generación, S.A.*

Kitos proceso šalys: *Administración General del Estado e Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar principas „teršėjas moka“, kaip nustatyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 191 straipsnio 2 dalyje, atsižvelgiant į Pagrindinių teisių chartijos 20 ir 21 straipsnius, kuriuose įtvirtinti pagrindiniai lygybės ir nediskriminavimo principai, taikomi kartu su Direktyvos 2009/72/EB⁽¹⁾ 3 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatomis, kiek jomis, be kitų tikslų, užtikrinama konkurencinga ir nediskriminacinė elektros energijos rinka, jei ji gali būti iškraipoma tik remiantis bendru ekonominiu interesu, įskaitant aplinkos apsaugą, prieštarauja tam, kad būtų nustatyti mokesčiai, taikomi tik įmonėms, kurios elektros energiją gamina naudodamos branduolinę energiją, kai šių mokesčių pagrindinis tikslas yra ne aplinkos apsauga, o padidinti elektros energijos finansų sistemos pajamas, taigi šios įmonės, palyginti su kitomis įmonėmis, kurios vykdo tokią pačią veiklą, prisiima didesnę našą dėl tarifo deficito finansavimo?
2. Ar konkurencingoje ir nediskriminacinėje elektros energijos rinkoje pagal Europos Sąjungos teisės aktus leidžiama nustatyti aplinkos apsaugos mokesčius, remiantis tuo, kad branduolinės energijos veiklai būdinga tarša, tačiau to nenustatant konkrečiuose teisės aktuose (tai tariamai pagrindžiama įstatymo preambulėje), todėl kalbant apie mokesčių už panaudoto branduolinio kuro ir radioaktyviųjų atliekų gamybą teisinę galią turinčiame teisės akto tekste neatspindimas išlaidų, kurias reikia padengti, įtraukimas, o kalbant apie radioaktyviųjų atliekų saugojimą taip pat trūksta konkretumo, atsižvelgiant į tai, kad tvarkymo ir saugojimo išlaidos jau padengiamos kitais mokesčiais, be to, aiškiai nenustatyta surinktų mokesčių paskirtis, o nurodytos įmonės įpareigojamos prisiimti susijusių civilinę atsakomybę iki 1,2 mlrd. EUR?
3. Ar vykdomas šios direktyvos 3 straipsnio 2 dalyje pateiktas reikalavimas, kad nustatomi įpareigojimai, susiję su bendru ekonominiu interesu, įskaitant aplinkos apsaugą, turi būti aiškiai apibrėžti, skaidrūs, nediskriminaciniai ir patikrinami, jei aplinkos apsaugos tikslas ir išskirtiniai aplinkos apsaugos mokesčių aspektai nėra konkrečiai nurodyti teisinę galią turinčioje teisės akto dalyje?
4. Ar pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 191 straipsnio 2 dalyje nustatytą principą „teršėjas moka“ ir ES pagrindinių teisių chartijos 20 ir 21 straipsniuose nustatytus lygybės ir nediskriminavimo principus, taip pat Direktyvos 2005/89/EB⁽²⁾ 3 ir 5 straipsniai, kiek jais siekiama užtikrinti „sklandų elektros vidaus rinkos veikimą“, raginant valstybes nares užtikrinti, „kad visos pagal šią direktyvą patvirtintos priemonės būtų nediskriminuojančios ir neužkrautų pernelyg didelės naštos rinkos dalyviams“, draudžiami nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos tarifo deficitą finansuoja visos elektros energijos sektoriaus įmonės, tačiau branduolinės elektros energijos įmonėms (išskyrus hidroenergijos įmones, kurios laikomos atsinaujinančiųjų išteklių pobūdžio) taikomi ypač dideli mokesčiai, todėl šioms įmonėms tenka didesnė mokesčių našta nei kitoms įmonėms, kurios vykdo veiklą energetikos rinkoje ir neturi mokėti šių mokesčių, nors kai kurios jų kelia didelę taršą; šie mokesčiai grindžiami motyvais dėl aplinkos apsaugos nuo pavojų ir neapibrėžtumo, susijusių su branduolinės energijos veikla, konkrečiai nenurodant išlaidų, nenustatant, kad surinkti mokesčiai bus skirti aplinkos apsaugai, atliekų tvarkymo ir saugojimo išlaidos padengiamos kitais mokesčiais, o branduolinės elektros energijos įmonės prisiima civilinę atsakomybę, taip iškraipant laisvą konkurenciją pagal liberalizuotos vidaus rinkos reikalavimus ir sudaromos palankesnės sąlygos kitiems elektros energijos gamintojams, kuriems netaikomi aplinkos apsaugos mokesčiai, nors jie naudoja taršesnius gamybos šaltinius?

5. Ar mokesčiu už panaudoto branduolinio kuro ir radioaktyviųjų atliekų, susidarančių gaminant branduolinę elektros energiją, gamybą, taikomas tik branduolinės energijos gamybos sektoriui ir netaikomas jokiems kitiems sektoriams, kuriuose galėtų susidaryti šios atliekos, taigi kitos įmonės, vykdančios veiklą, kuriai naudojama branduolinė medžiaga arba šaltiniai, nėra apmokestinamos, nors daro poveikį aplinkos apsaugai, pažeidžiama Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 191 straipsnio 2 dalis (*principą „teršėjas moka“*)?

⁽¹⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/54/EB (OL L 211, 2009, p. 55).

⁽²⁾ 2006 m. sausio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/89/EB dėl priemonių siekiant užtikrinti elektros energijos tiekimo saugumą ir investicijas į infrastruktūrą (OL L 33, 2006, p. 22).

**2018 m. vasario 7 d. Tribunal Supremo (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
byloje *Iberdrola Generación Nuclear S.A.U. / Administración General del Estado***

(Byla C-83/18)

(2018/C 182/05)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas

Tribunal Supremo

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: *Iberdrola Generación Nuclear S.A.U*

Kita proceso šalis: *Administración General del Estado*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar principas „teršėjas moka“, kaip nustatyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 191 straipsnio 2 dalyje, atsižvelgiant į Pagrindinių teisių chartijos 20 ir 21 straipsnius, kuriuose įtvirtinti pagrindiniai lygybės ir nediskriminavimo principai, taikomi kartu su Direktyvos 2009/72/EB⁽¹⁾ 3 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatomis, kiek jomis, be kitų tikslų, užtikrinama konkurencinga ir nediskriminacinė elektros energijos rinka, jei ji gali būti iškraipoma tik remiantis bendru ekonominiu interesu, įskaitant aplinkos apsaugą, prieštarauja tam, kad būtų nustatyti mokesčiai, taikomi tik įmonėms, kurios elektros energiją gamina naudodamos branduolinę energiją, kai šių mokesčių pagrindinis tikslas yra ne aplinkos apsauga, o padidinti elektros energijos finansų sistemos pajamas, taigi šios įmonės, palyginti su kitomis įmonėmis, kurios vykdo tokią pačią veiklą, prisiima didesnę našą dėl tarifo deficito finansavimo?
2. Ar konkurencingoje ir nediskriminacinėje elektros energijos rinkoje pagal Europos Sąjungos teisės aktus leidžiama nustatyti aplinkos apsaugos mokesčius, remiantis tuo, kad branduolinės energijos veiklai būdinga tarša, tačiau to nenustatant konkrečiuose teisės aktuose (tai tariamai pagrindžiama įstatymo preambulėje), todėl kalbant apie mokesčių už panaudoto branduolinio kuro ir radioaktyviųjų atliekų gamybą teisinę galią turinčiame teisės akto tekste neatspindimas išlaidų, kurias reikia padengti, įtraukimas, o kalbant apie radioaktyviųjų atliekų saugojimą taip pat trūksta konkretumo, atsižvelgiant į tai, kad tvarkymo ir saugojimo išlaidos jau padengiamos kitais mokesčiais, be to, aiškiai nenustatyta surinktų mokesčių paskirtis, o nurodytos įmonės įpareigojamos prisiimti susijusių civilinę atsakomybę iki 1,2 mlrd. EUR?
3. Ar vykdomas šios direktyvos 3 straipsnio 2 dalyje pateiktas reikalavimas, kad nustatomi įpareigojimai, susiję su bendru ekonominiu interesu, įskaitant aplinkos apsaugą, turi būti aiškiai apibrėžti, skaidrūs, nediskriminaciniai ir patikrinami, jei aplinkos apsaugos tikslas ir išskirtiniai aplinkos apsaugos mokesčių aspektai nėra konkrečiai nurodyti teisinę galią turinčioje teisės akto dalyje?

4. Ar pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 191 straipsnio 2 dalyje nustatytą principą „teršėjas moka“ ir ES pagrindinių teisių chartijos 20 ir 21 straipsniuose nustatytus lygybės ir nediskriminavimo principus, taip pat Direktyvos 2005/89/EB ⁽¹⁾ 3 ir 5 straipsniai, kiek jais siekiama užtikrinti „sklandų elektros vidaus rinkos veikimą“, raginant valstybes nars užtikrinti, „kad visos pagal šią direktyvą patvirtintos priemonės būtų nediskriminuojančios ir neužkrautų pernelyg didelės naštos rinkos dalyviams“, draudžiami nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos tarifo deficitą finansuoja visos elektros energijos sektoriaus įmonės, tačiau branduolinės elektros energijos įmonėms (išskyrus hidroenergijos įmones, kurios laikomos atsinaujinančiųjų išteklių pobūdžio) taikomi ypač dideli mokesčiai, todėl šioms įmonėms tenka didesnė mokesčių našta nei kitoms įmonėms, kurios vykdo veiklą energetikos rinkoje ir neturi mokėti šių mokesčių, nors kai kurios jų kelia didelę taršą; šie mokesčiai grindžiami motyvais dėl aplinkos apsaugos nuo pavojų ir neapibrėžtumo, susijusių su branduolinės energijos veikla, konkrečiai nenurodant išlaidų, nenustatant, kad surinkti mokesčiai bus skirti aplinkos apsaugai, atliekų tvarkymo ir saugojimo išlaidos padengiamos kitais mokesčiais, o branduolinės elektros energijos įmonės prisiima civilinę atsakomybę, taip iškraipant laisvą konkurenciją pagal liberalizuotos vidaus rinkos reikalavimus ir sudaromas palankesnės sąlygos kitiems elektros energijos gamintojams, kuriems netaikomi aplinkos apsaugos mokesčiai, nors jie naudoja taršesnius gamybos šaltinius?
5. Ar mokesčiu už panaudoto branduolinio kuro ir radioaktyviųjų atliekų, susidarančių gaminant branduolinę elektros energiją, gamybą, taikomas tik branduolinės energijos gamybos sektoriui ir netaikomas jokiems kitiems sektoriams, kuriuose galėtų susidaryti šios atliekos, taigi kitos įmonės, vykdančios veiklą, kuriai naudojama branduolinė medžiaga arba šaltiniai, nėra apmokestinamos, nors daro poveikį aplinkos apsaugai, pažeidžiama Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 191 straipsnio 2 dalis (principą „teršėjas moka“)?

⁽¹⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/54/EB (OL L 211, 2009, p. 55).

⁽²⁾ 2006 m. sausio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/89/EB dėl priemonių siekiant užtikrinti elektros energijos tiekimo saugumą ir investicijas į infrastruktūrą (OL L 33, 2006, p. 22).

2018 m. vasario 12 d. *Rechtbank Noord-Nederland, locatie Leeuwarden* (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Openbaar Ministerie / ET*

(Byla C-97/18)

(2018/C 182/06)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Rechtbank Noord-Nederland, locatie Leeuwarden

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: *Openbaar Ministerie*

Kita šalis: ET

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Pamatinio sprendimo 2006/783/TVR ⁽¹⁾ 12 straipsnio 1 dalis gali būti aiškinama taip, kad tuo atveju, kai priimančiosios valstybės perduotas nutarimas konfiskuoti yra vykdomas Nyderlanduose, gali būti taikomas administracinis areštas, kaip jis suprantama pagal *Wetboek van Strafvordering* (Baudžiamojo proceso kodeksas) 577c straipsnį, taip pat atsižvelgiant į 2011 m. gruodžio 20 d. *Hoge Raad* ⁽²⁾ sprendimą, pagal kurį administracinis areštas turi būti laikomas bausme pagal EŽTK 7 straipsnio 1 dalį?

2. Ar galimybei taikyti administracinį areštą turi reikšmės tai, ar priimančiosios valstybės teisėje taip pat numatyta galimybė taikyti administracinį areštą?

⁽¹⁾ 2006 m. spalio 6 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2006/783/TVR dėl tarpusavio pripažinimo principo taikymo nutarimams konfiskuoti (OL L 328, 2006, p. 59).

⁽²⁾ NL:HR:2011:BP9449.

2018 m. vasario 12 d. FTI Touristik GmbH pateiktas apeliacinis skundas dėl 2017 m. lapkričio 30 d. Bendrojo Teismo (aštuntoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-475/16, FTI Touristik GmbH / Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba

(Byla C-99/18 P)

(2018/C 182/07)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantė: FTI Touristik GmbH, atstovaujama advokatės A. Parr

Kitos proceso šalys: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba, Harald Prantner ir Daniel Giersch

Reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti 2017 m. lapkričio 30 d. Bendrojo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimą byloje T-475/16,
- priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė teigia, kad Bendrojo Teismo sprendimu buvo pažeistas Reglamento Nr. 207/2009⁽¹⁾ 8 straipsnio 1 dalies b punktas. Skundžiamas sprendimas nepakankamai motyvuotas. Jame neatsižvelgta į visas faktines aplinkybes, būtinas vertinant galimybę supainioti. Dėl to buvo padaryta teisės klaida.

⁽¹⁾ 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1) su pakeitimais (pakeistas 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, p. 1)).

2018 m. vasario 19 d. Amtsgericht Düsseldorf (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje flightright GmbH / Eurowings GmbH

(Byla C-130/18)

(2018/C 182/08)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Amtsgericht Düsseldorf

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: flightright GmbH

Atsakovė: Eurowings GmbH

Prejudicinis klausimas

Ar 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 261/2004⁽¹⁾, nustatančio bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisykles atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, panaikinančio Reglamentą (EEB) Nr. 295/91 (toliau – Reglamentas Nr. 261/2004), 5 straipsnio 1 dalies c punkto iii papunktį reikia aiškinti taip, kad tuo atveju, jei apie atšaukimą buvo pranešta mažiau kaip prieš septynias dienas iki tvarkaraštyje numatyto išvykimo laiko, teisė į kompensaciją netaikoma ir tuo atveju, kai keleivis, keliaudamas kitu maršrutu, bendrai praranda mažiau nei tris, bet daugiau nei dvi valandas, nes faktinis atvykimo laikas, palyginti su tvarkaraštyje nurodytu laiku, nukeliamas daugiau nei dvi, tačiau mažiau nei tris valandas?

⁽¹⁾ OL L 46, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 8 t., p. 10.

2018 m. vasario 19 d. *Arbeidsrechtbank Antwerpen* (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Maria Vester / Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (Riziv)*

(Byla C-134/18)

(2018/C 182/09)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: *Maria Vester*

Atsakovė: *Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (Riziv)*

Prejudiciniai klausimai

Ar tuo atveju, kai paskiausia kompetentinga valstybė narė, nuo nedarbingumo pradžios praėjus 52 nedarbingumo savaitių laukimo laikotarpiui, už kurį buvo skirtos ligos išmokos, atsisako suteikti teisę į invalidumo išmokas remdamasi 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004⁽¹⁾ dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo 57 straipsniu, o kita, ne paskiausia kompetentinga valstybė narė, nagrinėdama teisę į *pro rata* invalidumo išmoką, pagal savo nacionalinę teisę taiko 104 savaitių laukimo laikotarpį, pažeidžiami 1957 m. kovo 25 d. Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 45 ir 48 straipsniai?

Ar tai, kad atitinkamas asmuo dėl atotrūkio tarp laukimo laikotarpių buvo priverstas kreiptis dėl socialinės paramos, šiuo atveju suderinama su teise laisvai judėti, ar vis dėlto pagal SESV 45 ir 48 straipsnius ne paskiausia kompetentinga valstybė įpareigojama išnagrinėti teisę į invalidumo išmokas pasibaigus paskiausios kompetentingos valstybės teisėje numatytam laukimo laikotarpiui, net jei tai draudžiama pagal ne paskiausios kompetentingos valstybės teisę?

⁽¹⁾ OL L 166, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 72.

2018 m. vasario 23 d. *Landgericht Bonn* (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Antonio Romano, Lidia Romano / DSL Bank*

(Byla C-143/18)

(2018/C 182/10)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Landgericht Bonn

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Antonio Romano, Lidia Romano

Atsakovas: DSL Bank

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyvos 2002/65/EB⁽¹⁾ 6 straipsnio 2 dalies c punktą reikia aiškinti taip, kad pagal jį draudžiama tokia nacionalinės teisės nuostata ar toks paprotys, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, pagal kuriuos nuotoliniu būdu sudarytose paskolos sutartyse nenumatomas teisės atsisakyti sutarties netaikymas tuo atveju, kai tiesioginiu vartotojo prašymu abi šalys yra visiškai įvykdžiusios sutartį vartotojui nepasinaudojus teise atsisakyti sutarties?
2. Ar Direktyvos 2002/65/EB 4 straipsnio 2 dalį, 5 straipsnio 1 dalį, 6 straipsnio 1 dalies antros pastraipos antrą įtrauką ir 6 straipsnio 6 dalį reikia aiškinti taip, kad, kiek tai susiję su nacionalinėje teisėje pagal Direktyvos 2002/65/EB 5 straipsnio 1 dalį ir 3 straipsnio 1 dalies 3 punkto a papunktį numatytos informacijos tinkamu gavimu ir teise atsisakyti sutarties, kuria vartotojas naudojasi pagal nacionalinę teisę, reikia orientuotis į pakankamai informuotą ir protingai pastabų bei nuovokų vidutinį vartotoją, atsižvelgiant į visus reikšmingus faktus bei visas šios sutarties sudarymo aplinkybes?
3. Jei atsakymai į pirmąjį ir antrąjį klausimus būtų neigiami:

Ar Direktyvos 2002/65/EB 7 straipsnio 4 dalį reikia aiškinti taip, kad pagal ją draudžiama valstybės narės nacionalinės teisės nuostata, kurioje numatyta, kad pareiškus apie nuotoliniu būdu sudarytos vartojimo paskolos sutarties atsisakymą, paslaugos teikėjas ne tik grąžina vartotojui iš jo pagal nuotolinę sutartį gautą sumą, bet ir privalo sumokėti kompensaciją už šios sumos naudojimą?

⁽¹⁾ 2002 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/65/EB dėl nuotolinės prekybos vartotojams skirtomis finansinėmis paslaugomis ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 90/619/EEB ir Direktyvas 97/7/EB ir 98/27/EB (OL L 271, p. 16; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 4 t., p. 321).

2018 m. vasario 28 d. Hoge Raad der Nederlanden (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje X BV / Staatssecretaris van Financiën

(Byla C-160/18)

(2018/C 182/11)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hoge Raad der Nederlanden

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė ir kasatorė: X BV

Atsakovas ir kita kasacinio proceso šalis: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Reglamento Nr. 1484/95⁽¹⁾ 3 straipsnio 2, 4 ir 5 dalys, siejamos su Reglamento (EB) Nr. 1234/2007⁽²⁾ 141 straipsniu, aiškintinos taip, kad tose nuostatose aprašytu kontrolės mechanizmu – ir *a posteriori* patikrinimo atveju – siekiama vien tik užtikrinti, kad kompetentingos institucijos laiku sužinotų apie faktus ir aplinkybes, susijusias su seka sandorių, kurių atveju gali kilti abejonių dėl nurodytų CIF importo kainų teisingumo ir kurie gali duoti pagrindą išsamesniam patikrinimui?

Ar vis dėlto teisinga priešinga samprata, t. y. kad Reglamento Nr. 1484/95 3 straipsnio 2, 4 ir 5 dalyse aprašytas kontrolės mechanizmas – ir *a posteriori* patikrinimo atveju – aiškintinas taip, kad tuo atveju, kai importuotojas vieną ar kelis kartus perparduoda Bendrijos rinkoje už žemesnę kainą nei nurodyta siuntos CIF kaina su mokėtina importo muitų suma, tai neatitinka reikalaujamų (pardavimo) Bendrijos rinkoje sąlygų, tad vien todėl mokėtini papildomi muitai? Ar atsakymui į paskutinį klausimą svarbu tai, ar importuotojas vieną ar kelis kartus perparduoda už kainą, kuri yra mažesnė už galiojančią tipinę kainą? Ar šiame kontekste reikšminga tai, kad tipinė kaina iki 2009 m. rugsėjo 11 d. buvo nustatoma kitaip nei paskesniu laikotarpiu? Ar atsakymui į šiuos klausimus svarbu ir tai, ar pirkėjai Sąjungoje ir importuotojas yra susijusios įmonės?

2. Jeigu iš atsakymo į pirmame punkte nurodytus klausimus išplaukia, kad nuostolingas perpardavimas yra pakankamas požymis, jog turi būti atmesta nurodyta CIF importo kaina, kaip tuomet reikia nustatyti mokėtinų papildomų muitų dydį? Ar mokesčio bazė turi būti nustatoma pagal metodus, kuriuos pagal Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92⁽¹⁾, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, 29–31 straipsnius reikalaujama taikyti nustatant muitinę vertę? Ar mokesčio bazė vis dėlto turi būti nustatoma išimtinai pagal galiojančią tipinę kainą? Ar Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 141 straipsnio 3 dalis draudžia iki 2009 m. rugsėjo 11 d. remtis tuo laikotarpiu nustatyta tipine kaina?
3. Jeigu iš atsakymo į pirmame ir antrame punktuose pateiktus klausimus išplaukia, kad įpareigojimui mokėti papildomus muitus lemiamos reikšmės turi tai, jog importuoti gaminiai Bendrijos rinkoje buvo perparduoti nuostolingai, o apskaičiuojant mokėtinų papildomų muitų dydį tipine kaina reikia remtis kaip mokesčio baze, ar tokiu atveju Reglamento (EB) Nr. 1484/95 3 straipsnio 2, 4 ir 5 dalys, atsižvelgiant į 2001 m. gruodžio 13 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą *Kloosterboer Rotterdam B.V.*, C-317/99, EU:C:2001:681, yra suderinamos su Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 141 straipsniu?

⁽¹⁾ 1995 m. birželio 28 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1484/95, nustatantis išsamias papildomų importo muitų sistemos taikymo taisykles ir papildomus importo muitus paukštienos bei kiaušinių sektoriams bei kiaušinių albuminui ir panaikinantį Reglamentą Nr. 163/67/EEB (OL L 145, 1995, p. 47; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 17 t., p. 437).

⁽²⁾ 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1234/2007, nustatantis bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas) (OL L 299, 2007, p. 1).

⁽³⁾ OL L 302, 1992, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307.

2018 m. kovo 1 d. *Rechtbank Noord-Nederland* (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje HQ, taip pat kaip įstatyminė savo nepilnamečio vaiko IP atstovė, JO / *Aegean Airlines SA*

(Byla C-163/18)

(2018/C 182/12)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Rechtbank Noord-Nederland

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: HQ, taip pat kaip įstatyminė savo nepilnamečio vaiko IP atstovė, JO

Atsakovė: *Aegean Airlines SA*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Reglamento Nr. 261/2004⁽¹⁾ 8 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad keleivis, kuris pagal (į nacionalinę teisę perkeltą) Direktyvą 90/314/EEB dėl kelionių, atostogų ir organizuotų išvykų paketų⁽²⁾ turi teisę atgauti už lėktuvo bilietus sumokėtą sumą iš savo kelionių organizatoriaus, nebegali reikalauti šios sumos iš oro vežėjo?

2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar keleivis vis dėlto galėtų reikalauti už lėktuvo bilietus sumokėtos sumos grąžinimo iš oro vežėjo, jeigu reikėtų manyti, kad, kilus kelionių organizatoriaus atsakomybei, jis finansiškai negalėtų atlyginti už lėktuvo bilietus sumokėtos sumos ir nėra ėmęsis jokių atsargumo priemonių, kad užtikrintų šios sumos grąžinimą?

- ⁽¹⁾ 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 261/2004, nustatantis bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisykles atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, panaikinantį Reglamentą (EEB) Nr. 295/91 (OL L 46, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 8 t., p. 10).
- ⁽²⁾ 1990 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 90/314/EEB dėl kelionių, atostogų ir organizuotų išvykų paketų (OL L 158, 1990, p. 59; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 10 t., p. 132).

2018 m. kovo 7 d. *Arbeidsrechtbank Gent* (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Ronny Rohart / Federale Pensioendienst*

(Byla C-179/18)

(2018/C 182/13)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Arbeidsrechtbank Gent

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: *Ronny Rohart*

Atsakovė: *Federale Pensioendienst*

Prejudicinis klausimas

Ar ESS 4 straipsnio 3 dalyje numatyta lojalus bendradarbiavimo principą, taikomą kartu su Europos Sąjungos pareigūnų nuostatais, nustatytais 1968 m. vasario 29 d. Tarybos reglamentu (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 259/68, nustatančiame Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygas bei Komisijos pareigūnams laikinai taikomas specialias priemones (OL L 56, 1968, p. 1), reikia aiškinti taip, kad jam prieštarauja valstybės narės teisės aktas, pagal kurį, apskaičiuojant pagal darbo sutartį dirbusio asmens senatvės pensiją pagal jo šioje valstybėje narėje sumokėtas įmokas, neleidžiama atsižvelgti į karo tarnybą, kurią atitinkamas asmuo atliko šioje valstybėje narėje, nes atitinkamas asmuo karo tarnybos atlikimo metu ir vėliau nepertraukiamai buvo Europos Sąjungos pareigūnas, todėl neatitinka valstybės narės teisės akte nustatytų prilyginimo sąlygų?

2018 m. kovo 9 d. *Consiglio di Stato* (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Agrenergy Srl / Ministero dello Sviluppo Economico*

(Byla C-180/18)

(2018/C 182/14)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Consiglio di Stato

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja ir apeliantė: Agrenergy Srl

Atsakovė ir kita apeliacinio proceso šalis: Ministero dello Sviluppo Economico

Prejudicinis klausimas

Ar Direktyvos 2009/28/EB ⁽¹⁾ 3 straipsnio 3 dalies a punktas – taip pat atsižvelgiant į bendrąjį teisėtų lūkesčių apsaugos principą ir bendrą Direktyva nustatytą atsinaujinančių išteklių energijos gamybos skatinimo reguliavimo sistemą – turi būti aiškinamas atmetant nacionalinės teisės normos, kuria Italijos vyriausybei leidžiama vėlesniais įgyvendinimo dekretais sumažinti ar net visiškai panaikinti anksčiau nustatytus skatinamuosius tarifus, suderinamumo su ES teise galimybę?

⁽¹⁾ 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją, iš dalies keičianti bei vėliau panaikinanti direktyvas 2001/77/EB ir 2003/30/EB (OL L 140, p. 16).

2018 m. kovo 12 d. Tribunal Central Administrativo Sul (Portugalija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Fazenda Pública / Carlos Manuel Patrício Teixeira, Maria Madalena da Silva Moreira Patrício Teixeira*

(Byla C-184/18)

(2018/C 182/15)

Proceso kalba: portugalų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Central Administrativo Sul

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantas: Fazenda Pública

Kitos apeliacinio proceso šalys: Carlos Manuel Patrício Teixeira, Maria Madalena da Silva Moreira Patrício Teixeira

Prejudicinis klausimas

Ar Europos Bendrijos sutarties 12, 56, 57 ir 58 straipsnių (dabar – Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 18, 63, 64 ir 65 straipsniai) nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad jomis draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, kaip antai nagrinėjamoji pagrindinėje byloje (1988 m. lapkričio 30 d. Dekretu-įstatymu Nr. 442-A/88 su pakeitimais, padarytais 2001 m. gruodžio 27 d. Įstatymu Nr. 109-B/2001, patvirtinto CIRS 43 straipsnio 2 dalis), pagal kurias kapitalo prieaugiui, gautam už valstybėje narėje (Portugalijoje) esantį nekilnojamąjį turtą, kurį pardavė šios valstybės narės pilietis, nuolat gyvenantis trečiojoje šalyje (Angoloje), taikoma didesnė mokesstinė našta, palyginti su ta, kuri būtų taikoma, kiek tai susiję su tokiu pačiu sandoriu, kapitalo prieaugiui, jeigu jį būtų gavęs valstybės, kurioje yra šis nekilnojamas turtas, rezidentas?

2018 m. kovo 9 d. Tribunal Supremo (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Oro Efectivo S.L. / Diputación Foral de Bizkaia*

(Byla C-185/18)

(2018/C 182/16)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Supremo

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: Oro Efectivo S.L.

Kita kasacinio proceso šalis: Diputación Foral de Bizkaia

Prejudicinis klausimas

Ar remiantis 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos ⁽¹⁾ ir mokesčių neutralumo principu, numatytu pagal tą direktyvą, taip pat Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudencija, kurioje aiškinama ta direktyva, draudžiami nacionaliniai teisės aktai, pagal kuriuos valstybė narė gali reikalauti, kad verslininkas arba savarankiškos profesinės veiklos vykdytojas, be pridėtinės vertės mokesčio (PVM), mokėtų netiesioginių mokesčių už kilnojamojo turto (konkrečiai, aukso, sidabro arba juvelyrinių dirbinių) įsigijimą, kai:

- 1) įsigytas objektas, jį apdorojus ir vėliau perleidus, bus skirtas šio verslininko ūkinei veiklai;
- 2) bus vykdoma veikla, kuriai taikomas PVM, nes įsigytas turtas grąžinamas į prekybos grandinę;
- 3) toje valstybėje taikomais teisės aktais verslininkui arba savarankiškos profesinės veiklos vykdytojui, įgyvendinant tokius sandorius, neleidžiama atskaityti taikant tokių mokesčių už pirmąjį iš minėtų įsigijimo sandorių sumokėtos sumos.

⁽¹⁾ OL L 347, 2006, p. 1.

2018 m. kovo 15 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija / Lenkijos Respublika

(Byla C-192/18)

(2018/C 182/17)

Proceso kalba: lenkų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama A. Szmytkowska, K. Banks, H. Krämer ir C. Valero

Atsakovė: Lenkijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti, kad, 2017 m. liepos 12 d. Įstatymo, iš dalies keičiančio Įstatymą dėl bendrosios kompetencijos teismų sistemos struktūros (*Prawo o ustroju sądów powszechnych*) 13 straipsnio 1–3 punktuose nustatiusi skirtingą vyrų ir moterų, dirbančių bendrosios kompetencijos teismų ar Aukščiausiojo Teismo teisėjais, taip pat prokurorais, pensinių amžių, Lenkijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 157 straipsnį, taip pat pagal 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/54/EB dėl moterų ir vyrų lygių galimybių ir vienodo požiūrio į moteris ir vyrus užimtumo bei profesinės veiklos srityje principo įgyvendinimo (nauja redakcija) ⁽¹⁾ 5 straipsnio a punktą ir 9 straipsnio 1 dalies f punktą.
- Pripažinti, kad, minėto įstatymo 13 straipsnio 1 punkte sumažinusi bendrosios kompetencijos teismų teisėjų pensinių amžių ir kartu suteikusi teisingumo ministrui teisę pagal šio įstatymo 1 straipsnio 26 punktą priimti sprendimą pratęsti teisėjų tarnybos laiką, Lenkijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Europos Sąjungos sutarties 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, siejamą su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniu.
- Priteisti iš Lenkijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija kaltina Lenkijos Respubliką, kad, 2017 m. liepos 12 d. Įstatymo, iš dalies keičiančio Įstatymą dėl bendrosios kompetencijos teismų sistemos struktūros 13 straipsnio 1–3 punktuose nustačiusi skirtingą vyrų ir moterų, dirbančių bendrosios kompetencijos teismų ar Aukščiausiojo Teismo teisėjais, taip pat prokurorais, pensinį amžių ir šio įstatymo 13 straipsnio 1 punkte sumažinusi bendrosios kompetencijos teismų teisėjų pensinį amžių ir kartu suteikusi teisingumo ministruui teisę pagal šio įstatymo 1 straipsnio 26 punkto b ir c papunkčius, ji neįvykdė įsipareigojimų pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 157 straipsnį, taip pat pagal 2006 m. liepos 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/54/EB dėl moterų ir vyrų lygių galimybių ir vienodo požiūrio į moteris ir vyrus užimtumo bei profesinės veiklos srityje principo įgyvendinimo (nauja redakcija) 5 straipsnio a punktą ir 9 straipsnio 1 dalies f punktą, taip pat pagal Europos Sąjungos sutarties 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, siejamą su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniu.

(¹) OL L 204, p. 23.

2018 m. kovo 19 d. *Cour d'appel de Mons* (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Mydibel SA / État belge*

(Byla C-201/18)

(2018/C 182/18)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour d'appel de Mons

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: *Mydibel SA*

Kita apeliacinio proceso šalis: *État belge*

Prejudicinis klausimas

Ar 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (¹) 14, 15, 168, 184, 185, 187 ir 188 straipsnius reikia aiškinti ir taikyti taip, kad su ilgą laiką gamybos procese naudojamu nekilnojamoju turtu susijęs PVM, kuris iš pradžių buvo tinkamai atskaitytas, turi būti tikrinamas ir (ar) perskaičiuotas, jeigu šis ilgą laiką gamybos procese naudojamu nekilnojamas turtas buvo „sale and lease back“ (atgalinė nuoma) sandorio dalykas, kai:

- „sale lease back“ sandorį sudaro kartu ir tuo pat metu apmokestinamojo asmens dviem finansų institucijoms suteikta ilgalaikės nuomos teisė (t. y. laikinai suteikiama daiktinė teisė) ir šių dviejų finansų institucijų apmokestinamajam asmeniui suteikta išperkamoji nuoma;
- šis „sale lease back“ sandoris yra tik finansinis sandoris, kuriuo siekiama padidinti apmokestinamojo asmens likvidųjį turtą;
- „sale lease back“ (atgalinė nuoma) sandoris nebuvo apmokestintas PVM;
- ilgą laiką gamybos procese naudojamas nekilnojamas turtas liko apmokestinamojo asmens nuosavybėje ir buvo nepertraukiamai bei ilgai naudojamas prieš sandorio sudarymą ir po jo apmokestinamojo asmens apmokestinamajai veiklai vykdyti.

Ar minėtų nuostatų aiškinimas ir taikymas, lemiantis iš pradžių atskaityto PVM tikrinimą ir (ar) perskaičiavimą, atitinka PVM neutralumo principą ir (ar) vienodo požiūrio principą?

⁽¹⁾ OL L 347, p. 1.

2018 m. kovo 23 d. pareikštas ieškinys byloje *Europos Komisija / Lenkijos Respublika*

(Byla C-206/18)

(2018/C 182/19)

Proceso kalba: lenkų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama J. Samnadda, J. Hottiaux, G. von Rintelen

Atsakovė: Lenkijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti, kad nepriimdama įstatymų ir kitų teisės aktų, būtinų įgyvendinti 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/26/ES dėl kolektyvinio autorių teisių ir gretutinių teisių administravimo ir daugiateritorių licencijų naudoti muzikos kūrinius internete teikimo vidaus rinkoje ⁽¹⁾, ir bet kuriuo atveju nepranešdama Komisijai apie šių teisės aktų priėmimą, Lenkijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal šios direktyvos 43 straipsnį.
- Remiantis SESV 260 straipsnio 3 dalimi, priteisti iš Lenkijos Respublikos 87 612 EUR dydžio periodinę baudą, mokamą už kiekvieną dieną skaičiuojant nuo sprendimo šioje byloje paskelbimo, už tai, kad ji neįvykdė įsipareigojimo pranešti apie Direktyvos 2014/26/ES perkėlimo priemones.
- Priteisti iš Lenkijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pagal 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/26/ES dėl kolektyvinio autorių teisių ir gretutinių teisių administravimo ir daugiateritorių licencijų naudoti muzikos kūrinius internete teikimo vidaus rinkoje 43 straipsnio 1 dalį valstybės narės privalo užtikrinti, kad išgaliotų įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2016 m. balandžio 10 d. Jos nedelsdamos turi pateikti Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstus.

2017 m. lapkričio 22 d. Lenkijos Respublika pateikė Komisijai tris jau esamus teisės aktus, kuriais tik iš dalies perkeliama Direktyva 2014/26/ES. Kadangi Lenkijos Respublika į Lenkijos teisės sistemą iki šiol neįtraukė visų būtinų nuostatų ir neįgyvendino jų, Komisija nusprendė kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą.

Savo ieškinyje Komisija prašo priteisti iš Lenkijos Respublikos 87 612 EUR dydžio periodinę baudą, mokamą už kiekvieną dieną skaičiuojant nuo sprendimo šioje byloje paskelbimo dienos. Ši suma nustatyta atsižvelgiant į pažeidimo sunkumą, trukmę ir būtinybę užtikrinti atgrasomąjį poveikį.

⁽¹⁾ OL L 84, 2014, p. 72.

2018 m. kovo 27 d. *Électricité de France (EDF)* pateiktas apeliacinis skundas dėl 2018 m. sausio 16 d. Bendrojo Teismo (trečioji kolegija) priimto sprendimo byloje T-747/15 *EDF* / Komisija

(Byla C-221/18 P)

(2018/C 182/20)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantė: *Électricité de France* (EDF), atstovaujama advokato M. Debroux

Kitos proceso šalys: Europos Komisija, Prancūzijos Respublika

Apeliantės reikalavimai

Pagrindiniai reikalavimai:

- panaikinti skundžiamą sprendimą,
- priimti sprendimą dėl ieškinio pirmojoje instancijoje – jį patenkinti ir todėl panaikinti 2015 m. liepos 22 d. Komisijos sprendimo (ES) 2016/154 dėl valstybės pagalbos SA.13869 (C 68/2002) (ex NN 80/2002) ⁽¹⁾ 1–5 straipsnius.

Papildomi reikalavimai:

- priimti galutinį sprendimą dėl ieškinio pirmojoje instancijoje pirmojo pagrindo ir antrojo pagrindo pirmos dalies, pripažinti pagrįsta šią antrojo pagrindo pirmą dalį ir todėl nuspręsti, kad ginčijamai priemonei taikytinas rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio veiklos vykdytojo principas,
- grąžinti bylą kitos sudėties Bendrajam Teismui, kad jis priimtų sprendimą dėl kitų ieškovės pagrindų ir argumentų, nurodytų jos 2015 m. gruodžio 22 d. ieškinyje, ir atidėti bylinėjimosi pirmojoje instancijoje išlaidų klausimo nagrinėjimą.

Dar papildomas reikalavimas:

grąžinti bylą kitos sudėties Bendrajam Teismui, kad jis priimtų sprendimą dėl visų ieškovės pagrindų ir argumentų, nurodytų jos 2015 m. gruodžio 22 d. ieškinyje (įskaitant papildomai pateiktus pagrindus), ir atidėti bylinėjimosi pirmojoje instancijoje išlaidų klausimo nagrinėjimą.

Bet kuriuo atveju:

priteisti iš Komisijos visas bylinėjimosi šioje instancijoje išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama apeliacinį skundą apeliantė nurodo keturis pagrindinius pagrindus ir vieną papildomą pagrindą.

Pirmasis pagrindas grindžiamas 2009 m. gruodžio 15 d. Bendrojo Teismo sprendimo *EDF / Komisija* (T-156/04) *res judicata* galios pažeidimu. Skundžiamame sprendime ginčijama priemonė nurodoma kaip tariamas atleidimas nuo mokesčio, priešingai nuo toje pačioje byloje 2009 m. gruodžio 15 d. priimto sprendimo, kuriame aiškiai atmetas šis požiūris. Siekiant pateisinti šį skirtingą ginčijamos priemonės vertinimą, skundžiamame sprendime, atrodo, klaidingai netiesiogiai nurodyta būtinybė 2009 m. gruodžio 15 d. sprendimą aiškinti „atsižvelgiant“ į 2012 m. gruodžio 15 d. Teisingumo Teismo patvirtinamąjį sprendimą (C-124/10 P). Šiame sprendime Teisingumo Teismas nepateikė pozicijos dėl ginčijamos priemonės nustatymo, o tai yra faktinių aplinkybių konstatavimas.

Antrasis pagrindas grindžiamas Bendrajam Teismui pateiktų įrodymų iškraipymu. Šiais įrodymais apibūdinama faktiškai įgyvendinta EDF kapitalo restruktūrizavimo priemonė ir jais remiantis negalima nustatyti tariamo atleidimo nuo mokesčio, kurį nustatė Bendrasis Teismas.

Trečiasis pagrindas grindžiamas atidais ir nešališko nagrinėjimo pareigų, nustatytų neseniai suformuotoje Teisingumo Teismo jurisprudencijoje, visų pirma 2007 m. rugsėjo 20 d. Sprendime *Frucona Košice* (C-300/16 P), pobūdžio ir apimties nepaisymo; dėl to Bendrajam Teismui buvo pateikta rašytinių pastabų.

Ketvirtasis pagrindas grindžiamas tuo, kad Bendrasis Teismas nesilaikė pareigos motyvuoti tiek atsižvelgiant į nagrinėjamos priemonės vertinimą, tiek į tai, kad nebuvo aptarti ieškovės argumentai, pagrįsti Sprendimu *Frucona Košice*.

Galiausiai papildomai pateiktas pagrindas grindžiamas teisės klaida nurodytą pagalbą vertinant kaip naują pagalbą, nors ji turėjo būti laikoma esama pagalba.

(¹) OL L 34, p. 152.

2018 m. balandžio 9 d. Italijos Respublikos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2018 m. sausio 25 d. Bendrojo Teismo (penktoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-91/16 *Italija / Komisija*

(Byla C-247/18 P)

(2018/C 182/21)

Proceso kalba: italų

Šalys

Apeliantė: Italijos Respublika, atstovaujama G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* P. Gentili

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

— Italijos Respublika, remdamasi Teisingumo Teismo statuto 56 ir 58 straipsniais, prašo Teisingumo Teismo panaikinti 2018 m. sausio 25 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-91/16, įteiktą 2018 m. sausio 29 d. Bendrojo Teismo buvo prašyta panaikinti 2015 m. gruodžio 17 d. Komisijos sprendimą, įteiktą 2015 m. gruodžio 18 d., susijusį su Europos socialinio fondo paramos, skirtos veiksnių programai Sicilijos regionui, sumažinimu. Ši veiksnių programa patenka į Bendrijos paramos sistemą, skirtą struktūrinei Bendrijos paramai prie 1 tikslo priskirtiems Italijos regionams (POR Sicilija 2000-2006). Apeliantė taip pat prašo panaikinti minėtą Komisijos sprendimą.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Italijos Respublika pateikė apeliacinį skundą Teisingumo Teismui dėl 2018 m. sausio 25 d. sprendimo byloje T-91/16, kuriuo Bendrasis Teismas atmetė Italijos ieškinį dėl **2015 m. gruodžio 17 d. Komisijos sprendimo C(2015) 9413, įteikto 2015 m. gruodžio 18 d., susijusio su Europos socialinio fondo paramos, skirtos veiksnių programai Sicilijos regionui, sumažinimu. Ši veiksnių programa patenka į Bendrijos paramos sistemą, skirtą struktūrinei Bendrijos paramai prie 1 tikslo priskirtiems Italijos regionams (POR Sicilija 2000-2006).**

Pirmasis pagrindas susijęs su Reglamento Nr. 1260/99 (¹) 39 straipsnio, Reglamento Nr. 438/[2001] (²) 4, 6 ir 10 straipsnių, SESV 317 straipsnio bei įrodinėjimo naštos principo pažeidimu.

Bendrasis Teismas nenurodė, kad iš pačių jo nustatytų faktinių aplinkybių matyti, jog minėta procedūra, kurią Komisija pradėjo 2008 m., buvo susijusi su išlaidomis, jau patikrintomis 2005 ir 2006 m., ir kurių atžvilgiu pažeidimų nebuvo nustatyta; be to, neatsirado naujų faktinių aplinkybių.

Antrasis pagrindas susijęs su Reglamento Nr. 1260/99 39 straipsnio, Reglamento 1083/2006⁽³⁾ 100 straipsnio, Reglamento Nr. 1303/2013⁽⁴⁾ 45 straipsnio ir gero administravimo, rungimosi ir pasitikėjimo principų pažeidimu.

Nenurodydamas priežasčių Bendrasis Teismas nusprendė, kad pataisymo procedūra, per kurią Komisija iš esmės veikė taip, kad privalomas šešių mėnesių terminas galutiniam sprendimui priimti, kuris pradedamas skaičiuoti nuo išklausymo momento, būtų pradėtas skaičiuoti nuo jos pačios nustatyto momento (tai visiškai panaikino jo privalomąjį pobūdį), pagrįstai truko daugiau nei septynerius metus.

Trečiasis pagrindas susijęs su Reglamento Nr. 12060/99 39 straipsnio 2 ir 3 dalių, Reglamento Nr. 438/2001 10 straipsnio pažeidimu ir faktinių aplinkybių iškreipimu.

Bendrasis Teismas pripažino, kad šiuo atveju nurodytas klaidų lygis labai skiriasi kai kalbama apie laikotarpius iki ir po 2006 m. gruodžio 31 d., ir kai kalbama apie išlaidas, susijusias su „atitinkamais“ arba kitais projektais. Tačiau jis nepagrįstai nusprendė, kad teisingas pataisymas, pagrįstas vienodo 32,65 % klaidų lygio, vienodai taikomo visiems programos metams ir visų rūšių projektams, ekstrapoliavimu. Taip buvo pažeisti pataisymo proporcingumo ir imčių reprezentatyvumo principai.

- ⁽¹⁾ 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1260/1999 nustatantis bendrąsias nuostatas dėl struktūrinių fondų (OL L 161, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 14 sk., 1 t., p. 31).
- ⁽²⁾ 2001 m. kovo 2 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 438/2001 nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/1999 įgyvendinimo taisykles dėl struktūrinių fondų paramos valdymo ir kontrolės sistemų (OL L 63, p. 21; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 14 sk., 1 t., p. 132).
- ⁽³⁾ 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006, nustatantis bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo bei panaikinantys Reglamentą (EB) N. 1260/1999 (OL L 210, p. 25).
- ⁽⁴⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondai, Europos žemės ūkio fondai kaimo plėtrai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondai bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondai taikytinos bendrosios nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 (OL L 347, p. 320).

BENDRASIS TEISMAS

2018 m. balandžio 11 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje *H/ Taryba*

(Byla T-271/10) ⁽¹⁾

(Bendra užsienio ir saugumo politika — Nacionalinis atstovas, deleguotas į ESPM Bosnijoje ir Hercegovinoje — Sprendimas dėl pareigūno perkėlimo — ESPM vadovo kompetencija priimti sprendimą dėl deleguoto nacionalinio tarnautojo perkėlimo — Pareiga motyvuoti — Piktnaudžiavimas įgaliojimais — Akivaizdi vertinimo klaida — Psichologinis priekabiavimas)

(2018/C 182/22)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: H, atstovaujama advokato M. Velardo,

Atsakovė: Europos Sąjungos Taryba, atstovaujama A. Vitro ir F. Naert

Dalykas

Pirma, remiantis SESV 263 straipsniu grindžiamas prašymas panaikinti 2010 m. balandžio 7 d. Europos Sąjungos policijos misijos (ESPM) personalo vadovo pasirašytą sprendimą perkelti apeliančę į Criminal Justice Adviser – Prosecutor pareigas Banja Lukos (Bosnija ir Hercegovina) regioniniame biure ir, antra, panaikinti 2010 m. balandžio 30 d. sprendimą, pasirašytą ESPM misijos vadovo, nurodyto 2009 m. gruodžio 8 d. Tarybos sprendimo 2009/906/BUSP dėl ESPM Bosnijoje ir Hercegovinoje, kuriuo patvirtintas 2010 m. balandžio 7 d. sprendimas (OL L 322, 2009, p. 22), 6 straipsnyje, taip pat SEVS 268 straipsniu grindžiamas prašymas atlyginti apeliančės tariamai patirtą žalą.

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti ieškinį.
2. Priteisti iš H bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 221, 2010 8 14.

2018 m. balandžio 10 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje *Alcogroup ir Alcodis / Komisija*

(Byla T-274/15) ⁽¹⁾

(Ieškinys dėl panaikinimo — Konkurencija — Karteliai — Bioetanolio ir etanolio rinka — Administracinė procedūra — Nurodymas leisti atlikti patikrinimą — Komisijos tyrimo įgaliojimai — Advokato ir kliento bendravimo konfidencialumo apsauga — Dokumentai, kuriais apsieista atlikus ankstesnį patikrinimą — Komisijos atsisakymas sustabdyti pažeidimo procedūras — Aktas, dėl kurio negalima pareikšti ieškinio — Nepriimtinumai)

(2018/C 182/23)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovės: Alcogroup (Briuselis, Belgija) ir Alcodis (Briuselis), atstovaujamos advokatų P. de Bandt, J. Dewispelaere ir J. Probst

Atsakovė: Europos Komisija, atstovaujama T. Christoforou, C. Giolito, V. Bottka ir F. Jimeno Fernández

Ieškovės pusėje į bylą įstojusios šalys: *Orde van Vlaamse Balies* (Bruuselis), iš pradžių atstovaujama advokatų T. Bontinck ir P. Goffinet, po to – advokatų F. Wijckmans, S. Engelen ir S. De Keer, *Ordre des barreaux francophones et germanophone* (Bruuselis), atstovaujama advokatų T. Bontinck, A. Guillerme ir P. Goffinet, ir *Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles* (Bruuselis), atstovaujama advokatų T. Bontinck, A. Guillerme ir P. Goffinet

Dalykas

SESV 263 straipsniu grindžiamas prašymas, kuriuo prašoma panaikinti 2015 m. kovo 12 d. Komisijos Sprendimą C (2015) 1769 *final*, skirtą *Alcogroup* bei visoms jos tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuojamoms bendrovėms, įskaitant *Alcodis*, dėl Tarybos Reglamento (EB) Nr. 1/2003 20 straipsnio 4 dalies taikymo procedūros (AT.40244 – *Bioethanol*), ir *Alcogroup* skirtą 2015 m. gegužės 8 d. Komisijos raštą bylose AT.A0244 – *Bioethanol* ir AT.A0054 – *Oil and Biofuel Markets*.

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti ieškinį kaip nepriimtą.
2. *Alcogroup* ir *Alcodis* padengia savo ir Europos Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas, įskaitant susijusias su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra.
3. *Orde van Vlaamse Balies*, *Ordre des barreaux francophones et germanophone* ir *Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles* padengia savo per šį procesą patirtas bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 279, 2015 8 24.

2018 m. kovo 22 d. Bendrojo Teismo pirmininko nutartis byloje *Valencia Club de Fútbol / Komisija* (Byla T-732/16 R)

(Laikinųjų apsaugos priemonių taikymas — Valstybės pagalba — Pagalba, kurią Ispanija skyrė tam tikriems profesionalų futbolo klubams — Valstybės įstaigos suteikta valstybės garantija — Sprendimas, kuriuo pagalba pripažįstama nesuderinama su vidaus rinka — Prašymas sustabdyti vykdymą — Skubos nebuvimas)

(2018/C 182/24)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Ieškovė: *Valencia Club de Fútbol, SAD* (Valensija, Ispanija), atstovaujama advokatų J. García-Gallardo Gil-Fournier ir A. Guerrero Righetto

Atsakovė: Europos Komisija, atstovaujama G. Luengo, B. Stromsky ir P. Němečková

Ieškovės pusėje į bylą įstojusi šalis: Ispanijos Karalystė, atstovaujama A. Gavela Llopis

Dalykas

SESV 278 ir 279 straipsniais grindžiamas prašymas sustabdyti 2016 m. liepos 4 d. Komisijos sprendimo (ES) 2017/365 dėl valstybės pagalbos SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP), kurią Ispanija suteikė futbolo klubams „*Valencia Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva*“, „*Hércules Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva*“ ir „*Elche Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva*“ (OL L 55, 2017, p. 12) vykdymą.

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones.

2. Panaikinti 2016 m. lapkričio 10 d. Nutartį *Valencia Club de Fútbol / Komisija (T-732/16 R)*.
3. Atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

**2018 m. kovo 22 d. Bendrojo Teismo pirmininko nutartis byloje *Hércules Club de Fútbol / Komisija*
(Byla T-766/16 R)**

(Laikinių apsaugos priemonių taikymas — Valstybės pagalba — Pagalba, kurią Ispanija skyrė tam tikriems profesionalų futbolo klubams — Valstybės įstaigos suteikta valstybės garantija — Sprendimas, kuriuo pagalba pripažįstama nesuderinama su vidaus rinka — Prašymas sustabdyti vykdymą — Skubos nebuvimas)

(2018/C 182/25)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Ieškovė: *Hércules Club de Fútbol, SAD* (Alikantė, Ispanija), atstovaujama advokatų S. Rating ir Y. Martínez Mata

Atsakovė: Europos Komisija, atstovaujama G. Luengo, B. Stromsky ir P. Němečková

Ieškovės pusėje į bylą įstojusi šalis: Ispanijos Karalystė, atstovaujama A. Gavela Llopis

Dalykas

SESV 278 ir 279 straipsniais grindžiamas prašymas sustabdyti 2016 m. liepos 4 d. Komisijos sprendimo (ES) 2017/365 dėl valstybės pagalbos SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP), kurią Ispanija suteikė futbolo klubams „Valencia Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva“, „Hércules Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva“ ir „Elche Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva“ (OL L 55, 2017, p. 12) vykdymą.

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti prašymą taikyti laikinas apsaugos priemones.
2. Panaikinti 2016 m. lapkričio 11 d. Nutartį *Hércules Club de Fútbol / Komisija (T-766/16 R)*.
3. Atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

**2018 m. kovo 21 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje *Eco-Bat Technologies ir kt. / Komisija*
(Byla T-361/17) ⁽¹⁾**

(Ieškiny s dėl panaikinimo — Karteliai — Automobilių akumuliatorių perdėrbimo rinka — Sprendimas ištaisyti sprendimą, kuriuo pripažintas SESV 101 straipsnio pažeidimas ir skirtos baudos — Ieškinio pareiškimo terminas — Eigos pradžia — Vėlavimas — Nepriimtumas)

(2018/C 182/26)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovės: *Eco-Bat Technologies Ltd* (Matlokas, Jungtinė Karalystė), *Berzelius Metall GmbH* (Braubachas, Vokietija) ir *Société traitements chimiques des métaux (STCM)* (Bazoches-les-Gallerandes, Prancūzija), atstovaujamos QC M. Brealey, advokatų I. Vandenborre ir S. Dionnet

Atsakovė: Europos Komisija, atstovaujama F. van Schaik, G. Conte, I. Rogalski ir J. Szczodrowski

Dalykas

SESV 263 straipsniu grindžiamas prašymas panaikinti 2017 m. vasario 8 d. Komisijos sprendimą C(2017) 900 *final* dėl procedūros pagal SESV 101 straipsnį (byla AT.40018 – Automobilių akumuliatorių perdirbimas), iš dalies pakeistą 2017 m. balandžio 6 d. Komisijos sprendimu C(2017) 2223 *final*, ir sumažinti ieškovėms skirtą baudą.

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti ieškinį kaip nepriimtą.
2. Priteisti iš *Eco-Bat Technologies Ltd*, *Berzelius Metall GmbH* ir *Société traitements chimiques des métaux (STCM)* bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 318, 2017 9 25.

2018 m. kovo 21 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje UD / Komisija

(Byla T-574/17) (¹)

(Viešoji tarnyba — Maitintojo netekimo pensiją gaunantis asmuo — Socialinė apsauga — Išankstinio prašymo dėl leidimo kompensuoti tam tikras medicinos išlaidas atmetimas — Naujas prašymas — Tik patvirtinantis aktas — Ieškinio pareiškimo terminas — Nepriimtumas)

(2018/C 182/27)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: UD, atstovaujama advokatų S. Orlandi ir T. Martin

Atsakovė: Europos Komisija, atstovaujama T. Bohr ir M. Mensi

Dalykas

SESV 270 straipsniu grindžiamas prašymas panaikinti Komisijos sprendimą, kuriuo Komisija atsisakė išduoti išankstinį leidimą kompensuoti tam tikras medicinos išlaidas.

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti ieškinį kaip nepriimtą.
2. UD padengia savo ir Europos Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 369, 2017 10 30.

2018 m. sausio 24 d. pareikštas ieškiny byloje Giove Gas / EUIPO – Primagaz (KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA)

(Byla T-34/18)

(2018/C 182/28)

Kalba, kuria surašytas ieškiny: italų

Šalys

Ieškovė: *Giove Gas Srl* (Tarkvinija, Italija), atstovaujama advokatų A. Bergonzini ir F. Dinelli

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: *Compagnie des gaz de petrole Primagaz* (Paryžius, Prancūzija)

Su procedūra EUIPO susijusi informacija

Prekių ženklo, dėl kurio kilo ginčas, savininkė: ieškovė

Prekių ženklas, dėl kurio kilo ginčas: vaizdinis Europos Sąjungos prekių ženklas, kuriame yra žodinis elementas „KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA“ – Registracijos paraiška Nr. 14 740 559

Procedūra EUIPO: protesto procedūra

Ginčijamas sprendimas: 2017 m. lapkričio 27 d. EUIPO antrosios apeliacinės tarybos sprendimas byloje R 1271/2017-2

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti visą ginčijamą sprendimą,
- nurodyti įregistruoti prekių ženklą.

Pagrindas, kuriuo remiamasi

- Reglamento Nr. 2017/1001 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimas.

2018 m. kovo 5 d. pareiškta ieškinys byloje *Szegedi / Parlamentas*

(Byla T-135/18)

(2018/C 182/29)

Proceso kalba: vengrų

Šalys

Ieškovas: Csanád Szegedi (Budapeštas, Vengrija), atstovaujamas advokato Kristóf Bodó

Atsakovas: Europos Parlamentas

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- Panaikinti Europos Parlamento generalinio sekretoriaus debeto avizą Nr. 2017-1635.
- Panaikinti 2017 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento generalinio sekretoriaus sprendimą dėl 264 196,11 eurų sumos sugrąžinimo.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas ieškinį ieškovas remiasi septyniais pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad Generalinio sekretoriaus sprendime išvados dėl kelionės išlaidų ir akredituotų Parlamento narių padėjėjų išlaidų atlyginimo yra nepagrįstos. Ieškovas praše atlyginti tik tas kelionės išlaidas, kai turėjo teisę į tai pagal Europos Parlamento biuro sprendimą Nr. 2009/C 159/01, kuriame nustatytos Europos Parlamento narių statuto įgyvendinimo taisyklės.

Akredituoti Parlamento narių padėjėjai, apie kuriuos kalbama šiame sprendime ir kuriuos su Europos Parlamentu sieja sutartiniai santykiai, atliko pagalbinius darbus, susijusias su ieškovo, kaip Parlamento nario, vaidmeniu Briuselyje ir Strasbūre.

2. Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas procesinio lygiateisiškumo principo pažeidimu.

Ieškovas neturėjo galimybės susipažinti su įrodymais, kuriais grindžiamos Generalinio sekretoriaus sprendime išdėstytos faktinės aplinkybės. Nors ir buvo pateiktas prašymas raštu, Generalinis sekretorius jam neatsiuntė tų įrodymų, todėl ieškovas negalėjo bet kuriuo momentu pateikti pastabų dėl esmės. Generalinio sekretoriaus sprendimas, kuriuo grindžiama debeto aviza, kaip ieškovui įtakos darantis teisės aktas, buvo priimtas pažeidžiant nešališko ir sąžiningo bylos nagrinėjimo, procesinio lygiateisiškumo ir ieškovo teisės į gynybą principus.

3. Trečiasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad Generalinio sekretoriaus sprendime padaryta teisės klaida, kiek tai susiję su įrodinėjimo našta. Priešingai, nei teigiama Generalinio sekretoriaus sprendime, 2014 m. spalio 10 d. Bendrojo Teismo sprendimo byloje T-479/13, *Marchiani / Parlamentas*, 54 punkte išdėstytų argumentų negalima laikyti reikšmingais šioje byloje būtent todėl, kad Parlamento nario J.-Ch. Marchiani atveju turėjo būti taikomi Europos Parlamento narių išlaidų kompensavimo ir išmokų mokėjimo nuostatai, o ieškovo, kaip Parlamento nario, mandato galiojimo metu jau galiojo Tarybos reglamentas (EB) Nr. 160/2009.
4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad nėra teisinio pagrindo grąžinti akredituotiems Parlamento nario padėjėjams išmokėtus atlyginimus. Šį pagrindą sudaro dvi dalys:

Ketvirtojo ieškinio pagrindo pirma dalis grindžiama tuo, kad nėra teisinio ryšio tarp ieškovo ir Europos Parlamento. Įsigaliojus Reglamentui (EB) Nr. 160/2009, būtent Europos Parlamentas, o ne Parlamento narys, turi teisinius santykius su akredituotu Parlamento nario padėjėju, ir Europos Parlamentas nekompensuoja išlaidų, o moka atlyginimą. Kiek tai susiję su akredituotų Parlamento nario padėjėjų darbiniais santykiais reikia pažymėti, kad ieškovas neturi sutartinių santykių su Europos Parlamentu. Europos Parlamentas ieškovui nemokėjo akredituoto Parlamento nario atlyginimui skirtų pinigų. Kadangi nėra jokių teisinių santykių ar jokio teisinio pagrindo, ieškovas negali būti įpareigotas grąžinti išmokėtas sumas Europos Parlamentui.

Ieškinio ketvirtojo pagrindo antra dalis grindžiama tuo, kad su akredituotų Parlamento nario padėjėjų tarnyba nesusijusi veikla nesukuria teisės į joki išmokėto atlyginimo grąžinimą. Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų 12 straipsnyje nedraudžiama vykdyti su tarnyba nesusijusią veiklą, tačiau reikalaujama, kad būtų gautas atitinkamas paskyrimų tarnybos leidimas. Kita vertus, jeigu neprašoma leidimo, teisės aktuose nenustatyta sankcija, kad turi būti grąžintas visas gautas atlyginimas.

5. Penktasis ieškinio pagrindas grindžiamas draudimu atgaline data taikyti normą, kuria nustatomas įpareigojimas. Generalinio sekretoriaus sprendimo 8 punkte kaip dalis teisingo pagrindo sprendimui priimti nurodomas Įgyvendinimo taisyklių 39a straipsnis, nepaisant to, kad Europos Parlamento biuro Sprendimas Nr. 2015/C 397/03, kuriuo iš dalies keičiamos Europos Parlamento narių statuto įgyvendinimo taisyklės, taikomas nuo 2016 m. sausio 1 d., todėl negali būti taikomas nagrinėjant šį ginčą.
6. Šeštasis ieškinio pagrindas grindžiamas pareigos motyvuoti neįvykdymu ir proporcingumo principo pažeidimu, kiek tai susiję sus sumos dydžio nustatymu. Reikalaujama suma išsamiai nepagrįsta ir neapskaičiuota, todėl daroma prielaida, kad Parlamento nario padėjėjas niekada nedirbo ieškovui.
7. Septintasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad buvo atliktas kelionės datą patvirtinančio dokumento, pridėto prie prašymo grąžinti kelionės išlaidas, vertinimas, kuriame nukrypstama nuo tikslo, todėl juo remiantis daroma neteisinga išvada.

2018 m. kovo 16 d. pareikštas ieškinys byloje *Chrysses Demetriades & Co. ir Provident Fund of the Employees of Chrysses Demetriades & Co / Taryba ir kt.*

(Byla T-198/18)

(2018/C 182/30)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovės: *Chrysses Demetriades & Co. LLC* (Limasolis, Kipras), *Provident Fund of the Employees of Chrysses Demetriades & Co LLC* (Limasolis), atstovaujamos baristerio P. Tridimas

Atsakovai: Europos Sąjungos Taryba, Europos Komisija, Europos Centrinis Bankas, Euro grupė ir Europos Sąjunga

Reikalavimai

Ieškovės Bendrojo Teismo prašo:

- nurodyti atsakovams sumokėti ieškovėms ieškinio priedo lentelėje nurodytas sumas ir palūkanas, susikaupusias nuo 2013 m. kovo 26 d. iki Teisingumo Teismo sprendimo,
- priteisti iš atsakovų bylinėjimosi išlaidas.

Šio prašymo nepatenkinus, ieškovės Bendrojo Teismo prašo:

- pripažinti, kad kyla deliktinė Europos Sąjungos ir (arba) atsakovėmis patrauktų institucijų atsakomybė;
- nustatyti procedūrą, kurios turi būti laikomasi siekiant nustatyti ieškovių faktiškai patirtą atlygintą žalą, ir
- priteisti iš atsakovų bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamos ieškinį ieškovės remiasi keturiais pagrindais, kurie iš esmės yra tokie patys arba panašūs į tuos, kuriais remiamasi byloje *JV Voscf ir kt. / Taryba ir kt.*, T-197/18.

2018 m. kovo 23 d. pareikštas ieškinys byloje *VQ / ECB*

(Byla T-203/18)

(2018/C 182/31)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: VQ, atstovaujama baristerio G. Cahill

Atsakovas: Europos Centrinis Bankas

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- remiantis SESV 263 straipsniu panaikinti 2018 m. kovo 14 d.; Europos Centrinio Banko sprendimą SNC-2016-0026,

- remiantis SESV 277 straipsniu pripažinti, kad Reglamento Nr. 1024/2013⁽¹⁾ 18 straipsnio 6 dalis negalioja, todėl panaikinti minėtą sprendimą, ir
- priteisti iš ECB bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi trimis pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad ECB pažeidė Reglamento Nr. 1024/2013 18 straipsnio 1 dalį ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 49 straipsnio 1 dalį, kai remdamasi teisiniu pagrindu, kurį sudaro netiesioginio veikimo Sąjungos teisės nuostatos ir nacionalinės teisės nuostatos, skyrė administracinę piniginę sankciją.

- Ieškovė tvirtina, kad nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d. vykdytas akcijų pardavimas negali būti laikomas pažeidusiu Reglamento Nr. 575/2013⁽²⁾ 77 straipsnio a punktą ir 78 straipsnį, nes iki 2016 m. sausio 1 d. negaliojo ir nebuvo nustatytas kapitalo apsaugos rezervas.
- Remdamasi tuo, kad ECB sprendimas grindžiamas kapitalo apsaugos rezervą reglamentuojančiomis Direktyvoje 2013/36,⁽³⁾ nustatytomis taisyklėmis, kurios nebuvo privalomos, negaliojo ir nebuvo nustatytos iki 2016 m. sausio 1 d., ieškovė atitinkamai nurodo, kad administracinę piniginę sankciją ECB skyrė vadovaudamasis netiesioginio veikimo Sąjungos teisės nuostatomis ir nacionalinės teisės nuostatomis.
- Tai reiškia, kad ginčijamu sprendimu buvo pažeista Reglamento Nr. 1024/2013 18 straipsnio 1 dalis ir ypač Pagrindinių teisių chartijos 49 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas teisėtumo principas.

2. Antrasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad ECB pažeidė Reglamento Nr. 468/2014⁽⁴⁾ 132 straipsnio 1 dalies b punktą, nes ECB nurodė paviešinti informaciją apie administracinę piniginę sankciją neužtikrinęs anonimiškumo.

3. Trečiasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad Reglamento Nr. 1024/2013 18 straipsnio 6 dalis yra neteisėta ir prieštarauja SESV 263 straipsnio šeštai pastraipai, nes minėto 18 straipsnio 6 dalyje įtvirtinta pareiga skelbti informaciją apie administracines pinigines sankcijas, nepaisant to, kad ieškovė ketino pateikti ieškinį Bendrajam Teismui per SESV 263 straipsnio šeštoje pastraipoje numatytą terminą.

- Įtvirtinusi taisyklę, kokia yra Reglamento Nr. 1024/2013 18 straipsnio 6 dalis, Taryba atėmė iš ieškovės, suinteresuotos pateikti ieškinį dėl sprendimo paskelbti informaciją apie administracinę piniginę sankciją neužtikrinant anonimiškumo, galimybę pasinaudoti SESV 263 straipsnio šeštoje dalyje numatytu terminu.
- Ginčijama teisės nuostata nukrypstama nuo dviejų mėnesių termino taikymo ieškiniui dėl panaikinimo pateikti taisyklės ir ECB suteikiama teisė vienašališkai nuspręsti dėl laiko, kada kredito įstaiga gali pareikšti ieškinį.
- Kadangi ECB gali paskelbti informaciją apie administracinę piniginę sankciją, suinteresuota kredito įstaiga privalo pateikti skundą prieš ECB sprendimą paskelbti informaciją apie sankciją. Tokia situacija sukuria kredito įstaigai nepagrįstą netikrumą ir tai gali apriboti jos galimybes pareikšti ieškinį ir galiausiai pažeidžia jos teisę į veiksmingą teisinę gynybą.

- Todėl Reglamento Nr. 1024/2013 18 straipsnio 6 dalis prieštarauja SESV 263 straipsnio šeštai pastraipai ir Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniui.
- Kadangi ECB atėmė iš ieškovės teisę į veiksmingą teisinę gynybą, ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas.

- ⁽¹⁾ 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL L 287, 2013, p. 63).
- ⁽²⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013, p. 1).
- ⁽³⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013, p. 338).
- ⁽⁴⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Centrinio Banko reglamentas (ES) Nr. 468/2014, kuriuo sukuriamas Europos Centrinio Banko, nacionalinių kompetentingų institucijų ir nacionalinių paskirtųjų institucijų bendradarbiavimo Bendrame priežiūros mechanizme struktūra (ECB/2014/17) (OL L 141, 2014, p. 1).

2018 m. kovo 30 d. pareikštas ieškinys byloje – Piaggio & C. / EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Ciclomotori)

(Byla T-219/18)

(2018/C 182/32)

Kalba, kuria surašytas ieškinys: italų

Šalys

Ieškovė: Piaggio & C. SpA (Pontedera, Italija), atstovaujama advokato F. Jacobacci

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd (Taidžou, Kinija)

Su procedūra EUIPO susijusi informacija

Dizaino, dėl kurio kilo ginčas, savininkė: kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis.

Dizainas, dėl kurio kilo ginčas: Sąjungos dizainas Nr. 1 783 655-0002.

Ginčijamas sprendimas: 2018 m. sausio 19 d. EUIPO trečiosios apeliacinės tarybos sprendimas byloje R 1496/2015-3.

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą,
- pripažinti savininkės registruoto Bendrijos dizaino Nr. 1 783 655-0002 registraciją negaliojančia, remiantis visais šiame ieškinyje nurodytais pagrindais,
- remiantis Bendrojo Teismo procedūros reglamento 190 straipsniu nurodyti atsakovei ir savininkei padengti procedūros Apeliacinėje taryboje išlaidas,
- priteisti iš EUIPO ir galimų į bylą įstojusiujų šalių visas su šia procedūra susijusias bylinėjimosi išlaidas.

Pagrindai, kuriais remiamasi

- Klaidingas Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio aiškinimas ir taikymas.
- Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies e punkto pažeidimas.
- Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies f punkto pažeidimas.

2018 m. balandžio 5 d. pareikštas ieškinys byloje *Transec / Komisija***(Byla T-228/18)**

(2018/C 182/33)

Proceso kalba: prancūzų

ŠalysIeškovė: *Transec* (Briuselis, Belgija), atstovaujama advokatų L. Levi ir N. Flandin

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- pripažinti šį ieškinį priimtiniu ir pagrįstu,

todėl:

- panaikinti 2018 m. kovo 26 d. sprendimą, kuriuo Europos Komisija atmetė ieškovės vadovaujamo pirkimo daliai Nr. 3 konsorciumo pasiūlymą, pateiktą vykstant konkursui „Framework contract for the implementation of external aid 2018“ (SIEA EUROPAID/138778/DH/SER/MULTI, toliau – konkursas), organizuotam siekiant sudaryti preliminarią sutartį dėl paslaugų teikimo trečiosioms šalims, ES išorės pagalbos gavėjoms, ir nusprendė sutartį dėl pirkimo dalies Nr. 3 sudaryti su kitais dešimt dalyvių,
- taikant proceso organizavimo priemonę (žr. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 55 straipsnį) paprašyti atsakovės pateikti: i) pirkimo dalį Nr. 3 laimėjusių 10 pasiūlymų charakteristikas ir pranašumus, taip pat jiems skirtus balus už punkto „Bendra organizacija ir metodika“ („*Global Organisation and Methodology*“) 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 ir 1.6 papunkčius ir balus, pirkimo dalies Nr. 3 atveju gautus už techninę dalį („*Technical score*“) bei finansinę dalį („*Financial score*“) ir ii) išsamią vertinimo komiteto ataskaitą;
- pripažinti priimtiniu ir pagrįstu prašymą atlyginti iš viso 2 400 000 eurų dydžio žalą;
- priteisti iš atsakovės visas bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi šešiais pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, p. 1) (toliau – finansinis reglamentas) 106 straipsnio ir Nurodymų konkurso dalyviams („*Instructions to Tenderers*“, toliau – Nurodymai) 4 straipsnio pažeidimu. Šį pažeidimą Komisija padarė dėl to, kad dėl pažeidimų iš konkurso nepašalino dalyvio, priklausančio vienam iš konkursą laimėjusių konsorciumų.

2. Antrasis ieškinio pagrindas susijęs su Komisijos padaryta akivaizdžia vertinimo klaida ir finansinio reglamento 110 straipsnio 5 dalies, 2012 m. spalio 29 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių taikymo taisyklių (OL L 362, p. 1) (toliau – įgyvendinimo reglamentas) 151 straipsnio, pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 41 straipsnio 2 dalį kylančios pareigos paisyti gero administravimo principo ir Nurodymų 15 straipsnio 3 dalies pažeidimu tiek, kiek Komisija nepakankamai atidžiai išnagrinėjo neįprastai mažos kainos pasiūlymus.
  3. Trečiasis ieškinio pagrindas susijęs su pareigos motyvuoti, kylančios pagal finansinio reglamento 113 straipsnio 2 dalį ir įgyvendinimo reglamento 161 straipsnio 1 dalį, pažeidimu.
  4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas susijęs su Chartijos 47 straipsnyje įtvirtintos teisės į veiksmingą teisinę gynybą pažeidimu.
  5. Penktasis ieškinio pagrindas susijęs su vienodo požiūrio principo, nediskriminavimo ir sąžiningos konkurencijos užtikrinimo principų, finansinio reglamento 102 straipsnio 1 ir 2 dalių pažeidimu dėl Nurodymų 7 straipsnio nuostatų neteisėtumo.
  6. Šeštasis ieškinio pagrindas susijęs su Chartijos 41 straipsnyje įtvirtinto gero administravimo principo pažeidimu dėl Nurodymų 7 straipsnio 3 dalies nuostatų neteisėtumo.
-

ISSN 1977-0960 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-521X (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT